TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. gruodžio 15 d.*

Byloje C-461/05

dėl 2005 m. gruodžio 23 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama C. Cattabriga, G. Wilms, D. Triantafyllou ir H. Støvlbæk, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Danijos Karalystę, atstovaujamą J. Molde, J. Bering Liisberg ir B. Weis Fogh,

atsakovę,

* Proceso kalba: danų.

palaikomą

Graikijos Respublikos, atstovaujamos E.-M. Mamona, A. Samoni-Rantou irK. Boskovits,

Portugalijos Respublikos, atstovaujamos C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes ir J. Gomes,

Suomijos Respublikos, atstovaujamos E. Bygglin ir A. Guimaraes-Purokoski, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits ir C. Toader, teisėjai C. W. A. Timmermans, A. Borg Barthet (pranešėjas), M. Ilešič, J. Malenovský ir U. Lõhmus,

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. lapkričio 25 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2009 m. vasario 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad atsisakiusi apskaičiuoti ir perduoti nuosavus išteklius, nesurinktus 1998 m. sausio 1 d.–2002 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu, atleidus nuo muitų karinės įrangos importą, bei atsisakiusi sumokėti delspinigius už šiuos Komisijai neperduotus nuosavus išteklius, Danijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89, įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EEB (Euratomas) dėl Bendrijos nuosavų išteklių sistemos (OL L 155, p. 1), iš dalies pakeisto 1996 m. liepos 8 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1355/96 (OL L 175, p. 3; toliau – Reglamentas Nr. 1552/89), 2 ir 9–11 straipsnius iki 2000 m. gegužės 31 d., o nuo šios datos pagal tuos pačius 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB (Euratomas) dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 130, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 169), straipsnius.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

2 1988 m. birželio 24 d. Tarybos sprendimo 88/376/EEB (Euratomas) dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 185, p. 24; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 176) ir 1994 m. spalio 31 d. Tarybos sprendimo 94/728/EB (Euratomas) dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 293, p. 9) 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Į Bendrijų biudžetą įtraukiamus nuosavus išteklius sudaro toliau išvardytos gaunamos pajamos:

<…>

b) Bendruose muitų tarifuose nurodyti muitai ir kiti muitai, kuriuos nustato arba turi nustatyti Bendrijų institucijos prekybai su valstybėmis ne narėmis, bei muito mokesčiai už produktus, kuriems taikoma Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartis;

<…>“

3 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307; toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 20 straipsnyje nustatyta:

„1. Skolos muitinei atsiradimo atveju teisiškai privalomi sumokėti muitai apskaičiuojami remiantis Europos Bendrijų muitų tarifu.

<…>

3. Europos Bendrijų muitų tarifą sudaro:

a) Kombinuotoji prekių nomenklatūra;

<…>

c) privalomųjų mokėjimų, paprastai taikomų Kombinuotojoje prekių nomenklatūroje nurodytoms prekėms, normos ir kiti rodikliai, susiję su:

— muitais

<…>

d) lengvatinių tarifų priemonės, nustatytos susitarimais, kuriuos Bendrija yra sudariusi su tam tikromis šalimis arba šalių grupėmis ir kuriose joms suteikta teisė naudotis lengvatiniu tarifų režimu;

e) lengvatinių tarifų priemonės, kurias Bendrija vienašališkai taiko tam tikroms šalims, šalių grupėms arba teritorijoms;

f) autonominės suspendavimo priemonės, kuriomis sumažinami tam tikroms prekėms nustatyti importo muitai arba nuo jų atleidžiama;

g) kitos tarifų priemonės, nustatytos kitų Bendrijos teisės aktų.

<…>“

4 Bendrijos muitinės kodekso 217 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Kiekvieną importo muito arba eksporto muito sumą, sudarančią skolą muitinei (toliau – „muito suma“), muitinė apskaičiuoja tuojau pat, kai gauna reikiamus

duomenis, ir įregistruoja ją apskaitos registruose arba bet kuriose kitose jiems lygiavertėse duomenų laikmenose (įtraukimas į apskaitą).

<…>“

5 Bendrijos nuosavų išteklių perdavimo Komisijai srityje Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą Nr. 1552/89, taikytiną šioje byloje aptariamu laikotarpiu iki 2000 m. gegužės 30 dienos. Šis reglamentas nuo 2000 m. gegužės 31 d. buvo pakeistas Reglamentu Nr. 1150/2000, kuriuo kodifikuotas Reglamentas Nr. 1552/89, nepakeičiant jo turinio.

6 Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnyje numatyta:

„1. Pagal šį reglamentą Bendrijai priklausanti nuosavų išteklių, nurodytų Sprendimo 88/376/EEB (Euratomas) 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, suma nustatoma iš karto, kai įvykdomos muitinės taisyklėse nustatytos minėtų sumų įskaitymo į sąskaitas ir skolininko informavimo sąlygos.

1a. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta suma nustatoma muitinės taisyklėse nurodytą įskaitymo dieną.

<…>“ (Neoficialus vertimas)

7 Šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„10 straipsnyje nustatyta tvarka kiekviena valstybė narė nuosavus išteklius sumoka į sąskaitą, Komisijos vardu atidarytą Iždе arba savo paskirtoje įstaigoje.

Ši sąskaita tvarkoma nemokamai.“ (Neoficialus vertimas)

8 Pagal šio reglamento 10 straipsnio 1 dalį:

„Pagal Sprendimo 88/376/EEB (Euratomas) 2 straipsnio 3 dalį išskaičius 10 % surinkimo išlaidų, nuosavi ištekliai, nurodyti minėto sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, įtraukiami į Bendrijų biudžetą ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį pagal šio reglamento 2 straipsnį buvo nustatyta priklausanti mokėti suma, dienos.

<…>“ (Neoficialus vertimas)

9 Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnyje nurodyta:

„Už bet kokį pavėluotą įmokos įskaitymą į 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąskaitą valstybė moka palūkanas, kurios yra dviem procentais didesnės už palūkanų normą, tos valstybės narės pinigų rinkoje galiojančią trumpalaikių valstybinio finansavimo

operacijų atlikimo dieną. Ši palūkanų norma padidinama 0,25 punkto už kiekvieną pavėluotą mėnesį. Padidintos palūkanos taikomos visą vėlavimo laikotarpį.“ (Neoficialus vertimas)

10 Pagal Reglamento Nr. 1150/2000 22 straipsnį:

„Šiuo reglamentu panaikinamas Reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89.

Nuorodos į minėtą reglamentą aiškinamos kaip nuorodos į šį reglamentą ir turėtų būti skaitomos, atsižvelgiant į priedo A dalyje pateiktą koreliacijos lentelę.“

11 Taigi neatsižvelgiant į tai, kad Reglamentuose Nr. 1552/89 ir Nr. 1150/2000, be kita ko, daroma nuoroda atitinkamai į Sprendimą 88/376 ir Sprendimą 94/728, šių dviejų reglamentų 2 ir 9–11 straipsniai iš esmės yra identiški.

12 2000 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimu 2000/597/EB (Euratomas) dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 253, p. 42; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 200) Reglamento Nr. 1150/2000 10 straipsnio 1 dalyje numatyti 10 % buvo padidinti iki 25 %.

13 Šio sprendimo pirmoje konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„1999 m. kovo 24–25 d. Berlyne įvykusiame susitikime Europos Vadovų Taryba, *inter alia*, nusprendė, kad Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistema turėtų būti lygiateisė, aiški, rentabili, paprasta ir pagrįsta kriterijais, kurie geriausiai išreiškia kiekvienos valstybės narės galimybę įnešti savo įnašą.“

14 2003 m. sausio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 150/2003, sustabdančio importo muitus už kai kuriuos ginklus ir karinę įrangą (OL L 25, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 13 t., p. 15), priimto remiantis EB 26 straipsniu, penktoje konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Norint užtikrinti valstybių narių konfidencialios karinės informacijos apsaugą, būtina nustatyti konkrečią administracinę tvarką, pagal kurią taikomas atleidimas nuo muitų. Valstybės narės, kurios pajėgoms yra skirti ginklai ar karinė įranga, kompetentingos institucijos deklaracija, kuri taip pat gali atlikti Muitinės kodekso reikalavimus atitinkančios muitinės deklaracijos funkciją, yra tinkama šių sąlygų įvykdymo garantija. Deklaracija turėtų būti pateikiama kaip sertifikatas. Tikslinga nustatyti šių sertifikatų formą bei leisti pateikti deklaraciją naudojant duomenų apdorojimo technologijas.“

15 Šio reglamento 1 straipsnyje nurodyta:

„Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, kuriomis valstybių narių institucijų, atsakingų už karinę gynybą, ar jų vardu iš trečiųjų šalių importuojami tam tikri ginklai ir karinė įranga savarankiškai atleidžiami nuo importo muitų.“

16 Šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Nežiūrint į tai, kas pasakyta 1 dalyje, siekiant užtikrinti karinės informacijos konfidencialumą, pažymą ir importuojamas prekes galima pateikti kitoms institucijoms, kurias šiuo tikslu yra paskyrusi importo valstybė narė. Šiuo atveju pažymas išduodanti kompetentinga institucija kiekvienais metais iki sausio 31 d. ir liepos 31 d. išsiunčia savo valstybės narės muitinės institucijoms šių importo operacijų ataskaitos santrauką. Ataskaitoje pateikiama paskutinių 6 mėnesių, ėjusių prieš ataskaitos pateikimo mėnesį, duomenys. Ataskaitoje nurodomi pažymų numeriai ir išdavimo datos, importo data, taip pat pagal tas pažymas importuotų produktų bendroji vertė ir bendrasis svoris.“

17 Reglamento Nr. 150/2003 8 straipsnyje numatyta, kad jis taikomas nuo 2003 m. sausio 1 dienos.

Ikiteisminė procedūra

18 2001 m. gruodžio 20 d. oficialiame pranešime, kurį Danijos Karalystė gavo kitą dieną, Komisija nurodė, kad atleidusi nuo muitų išimtinai karinės paskirties įrangos importą, ši valstybė neįvykdė įsipareigojimų pagal Bendrijos teisę.

19 2001 m. gruodžio 20 d. laišku Komisija pareikalavo, kad ši valstybė narė nuo 1998 m. apskaičiuotų nesurinktas sumas už visus finansinius metus ir jas perduotų iki 2002 m. kovo 31 dienos. Komisija taip pat atkreipė Danijos valdžios institucijų dėmesį į tai, kad pagal Reglamento Nr. 1150/2000 11 straipsnį nuo šios datos turi būti mokami delspinigiai.

20 2002 m. kovo 27 d. atsakyme Danijos Karalystė, remdamasi EB 296 straipsniu, kuris valstybėms narėms suteikia didelę diskreciją sprendžiant dėl priemonių, jų manymu, būtinų gyvybiniams savo saugumo interesams apginti, nurodė, kad ji nerenka muitų už išimtinai karinės paskirties įrangos importą.

21 2003 m. kovo 24 d. laišku Komisija pakartojo savo pradinį prašymą dėl išimtinai karinės paskirties įrangos importo iki 2003 m. sausio 1 d., nes laikotarpį po šios datos apima Reglamentas Nr. 150/2003.

22 2003 m. gegužės 7 d. atsakyme Danijos Karalystė patvirtino savo poziciją.

23 2003 m. spalio 17 d. oficialiu pranešimu Komisija dar kartą nurodė Danijos Karalystei atlikti reikiamus skaičiavimus, kad būtų nustatyta 1998–2002 finansiniais metais išimtinai karinės paskirties įrangos importą atleidus nuo muitų Bendrijai neperduotų nuosavų išteklių suma, perduoti šiuos išteklius Komisijai ir sumokėti pagal Reglamento Nr. 1150/2000 11 straipsnį mokėtinus delspinigius.

24 2004 m. sausio 7 d. atsakyme Danijos Karalystė pakartojo savo poziciją, kad EB 296 straipsnio 1 dalies b punktas leidžia atleisti nuo muitų karinės įrangos importą, siekiant apsaugoti gyvybinius jos saugumo interesus.

25 Komisija, susipažinusi su Danijos Karalystės atsakymu, 2004 m. spalio 18 d. priėmė pagrįstą nuomonę, nurodydama šiai valstybei narei per du mėnesius nuo gavimo imtis

būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta. 2004 m. kovo 3 d. ši valstybė narė atsakė pakartodama ir patikslindama savo anksčiau pateiktus argumentus.

26 Atsižvelgusi į Danijos Karalystės taip pateiktą informaciją, Komisija, manydama, kad ši valstybė narė neatsižvelgė į pagrįstą nuomonę, pareiškė šį ieškinį.

27 2006 m. gegužės 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Graikijos Respublikai, Portugalijos Respublikai ir Suomijos Respublikai leista įstoti į bylą palaikyti Danijos Karalystės reikalavimus.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

28 Komisija tvirtina, kad atsisakydama mokėti muitus, Danijos Karalystė klaidingai rėmėsi EB 296 straipsniu, nes jų rinkimas nekelia grėsmės šios valstybės narės gyvybinių interesų saugumui.

29 Komisija mano, kad priemonės, numatančios leidžiančias nukrypti nuostatas ar išimtis, pavyzdžiui, EB 296 straipsnis, turi būti aiškinamos siaurai. Todėl atitinkama valstybė narė, kuri tvirtina, jog šis straipsnis taikytinas, turi įrodyti, kad atitinka visas jame numatytas sąlygas, kai ketina nukrypti nuo Bendrijos muitinės kodekso 20 straipsnio, kuriame nurodytas EB 26 straipsnyje nustatytas bendrasis muitų rinkimo principas.

30 Komisija taip pat mano, jog vien aplinkybės, kad produktai yra 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos sprendime 255/58 nustatytame sąraše, kur apibrėžti produktai, kuriems galima taikyti EB 296 straipsnio 1 dalies b punktą, nepakanka šiai nuostatai taikyti, kurioje numatyta, kad turi būti įvykdytos visos joje esančios sąlygos.

31 Todėl Komisija pabrėžia, jog Danijos Karalystė turi pateikti konkrečių ir išsamių įrodymų, kad šioje byloje aptariamo importo muitų rinkimas kelia grėsmę gyvybiniams šios valstybės narės saugumo interesams.

32 Komisija taip pat pažymi, kad Danijos Karalystė jos neinformavo apie, šios valstybės manymu, mokėtinų muitų sumą, nors tai reikalinga atlikti iš anksto, kad ji galėtų patikrinti, ar įvykdyta EB 296 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta būtinybės sąlyga. Be to, Danijos Karalystė nenurodė, kodėl jos padėtis galėtų skirtis nuo kitų valstybių narių, kurios rinko tokius muitus, padėties.

33 Komisija dar paaiškina, jog Reglamentas Nr. 150/2003 taikomas nuo 2003 m. sausio 1 d. ir kad vykstant diskusijoms dėl jo priėmimo ji nurodė, jog privaloma surinkti aptariamus muitus už ankstesnius metus, todėl jokia teisėtų lūkesčių apsauga negali atsirasti dėl to, kad buvo priimtas šis reglamentas. Be to, šis reglamentas yra pagrįstas EB 26 straipsniu, o ne EB 296 straipsniu.

34 Kalbant apie EB 296 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą pareigą dėl karinės paslapties, kurią taip pat nurodo Danijos Karalystė, Komisija mano, jog šis argumentas pagrįstas tuo, kad painiojami EB 296 straipsnio 1 dalies a punktas, pagal kurį valstybės narės gali neatskleisti tam tikros informacijos, jei tai prieštarautų gyvybiniams jų saugumo interesams, ir šios nuostatos b punktas, kuris leidžia valstybėms narėms, laikantis nustatytų sąlygų, imtis tam tikrų priemonių, kurias jos mano esant būtinas šiems interesams apsaugoti.

35 Komisijos teigimu, Reglamentu Nr. 150/2003 įtvirtintas muitų rinkimo sustabdymas karinėje srityje, parodo, kad galima nustatyti specialias muitinės procedūras, taikomas karinei įrangai, apmokestinant ją muitais arba ne, ir todėl su karine įranga susijusios muitinės procedūros yra atskiras klausimas nei muitų mokėjimas. Be to, pagal Bendrijos muitinės kodeksą Danijos Karalystė gali rinkti muitus taip, kad užtikrintų su karinės įrangos importu susijusių duomenų konfidencialumą, tam tikroms muitinės įstaigoms suteikdama specialius įgaliojimus šioje srityje.

36 Komisija šiuo atžvilgiu nurodo, jog dėl to, kad Danijos Karalystė nesurenka aptariamų muitų, atsiranda nelygybė tarp valstybių narių joms darant atitinkamus įnašus į Bendrijos biudžetą. Iš tiesų dėl to, kad jie nesurenkami, sumažėja įprastų Bendrijos nuosavų išteklių, kuriuos galima kompensuoti tik padidinant vadinamuosius BNP (bendrojo nacionalinio produkto) išteklius, paskirstomus tarp visų valstybių narių.

37 Danijos Karalystė mano, kad pagal EB 296 straipsnio 1 dalies b punktą valstybės narės turi didelę diskreciją, kiek tai susiję su priemonėmis, kurių jos imasi gyvybiniams savo saugumo interesams apginti ir kurios susijusios su produktais, kuriems taikomos šio EB 296 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos. Be to, ši nuostata leidžia valstybėms narėms nukrypti nuo EB 26 straipsnio ir Bendrijos muitinės kodekso importuojant išimtinai kariniams tikslams skirtą įrangą ir siekiant apsaugoti gyvybinius atitinkamos valstybės narės saugumo interesus, atsižvelgiant į konkrečią jos situaciją.

38 Danijos Karalystė taip pat mano, kad priėmus Reglamentą Nr. 150/2003 buvo patvirtinta būtinybė gerbti valstybių narių saugumo interesus, nebuvo pakeista anksčiau galiojusi teisė, o tik patikslinta jau egzistuojanti teisinė situacija.

39 Dėl aplinkybės, kad iki Reglamento Nr. 150/2003 įsigaliojimo pagal jokią Bendrijos nuostatą valstybė narė, importuodama karinę įrangą, iškilus būtinybei, negalėjo imtis būtinų priemonių gyvybiniams savo saugumo interesams apginti, Danijos Karalystė manė, jog šiuos interesus apima EB 296 straipsnis, atsižvelgiant tiek į šio straipsnio formuluotę, tiek į tikslą. Todėl ši valstybė narė manė, kad neturėjo kito pasirinkimo tik EB 296 straipsnio pagrindu nacionaliniu lygmeniu atleisti nuo muitų šios įrangos importą.

40 Danijos Karalystė mano, kad renkant karinės įrangos importo muitus gali kilti grėsmė gyvybiniams valstybės narės saugumo interesams. Pirma, valstybės narės saugumo interesų apsauga yra glaudžiai susijusi su jos gynybinio pajėgumo išlaikymu. Antra, gynybai skirti valstybės narės ekonominiai ištekliai yra riboti, todėl renkant šiuos muitus už importuojamą karinę įrangą ji dar labiau pabrangtų ir būtų apribota valstybės narės galimybė ją įsigyti.

41 Danijos Karalystės teigimu, iš Reglamento Nr. 150/2003 antros konstatuojamosios dalies ir iš pateikto šio reglamento pasiūlymo aiškiai išplaukia, kad Komisija pripažino, jog egzistuoja ryšys tarp muitų rinkimo importuojant karinę įrangą ir gyvybinių valstybių narių saugumo interesų. Tokiomis aplinkybėmis, atsakovė mano, jog Komisija neturi reikalauti, kad valstybės narės pateiktų kitų įrodymų, patvirtinančių, jog renkant tokius muitus kyla grėsmė gyvybiniams jų saugumo interesams.

42 Danijos Karalystė tvirtina, jog importuodama ginčijamą karinę įrangą negalėjo laikytis Bendrijos muitinės procedūrų, antraip būtų kilusi grėsmė, kad Bendrijoje bus atskeista informacija, gyvybiškai svarbi jos nacionalinės teritorijos saugumui, t. y., be kita ko, importuojamos įrangos pobūdis, jos sudėtis ir panaudojimo galimybės. Dėl šios priežasties pareiga užtikrinti tam tikrą konfidencialumą šioje srityje sudarė kliūtis Danijos Respublikai perduoti šią informaciją Komisijai, o vienašališkai nesilaikant šios

pareigos galėjo kilti grėsmė tolesniam bendradarbiavimui ir prekybiniams santykiams karinėje srityje su kai kuriomis trečiosiomis valstybėmis.

43 Danijos Karalystės manymu, Bendrijos muitinės kodekse numatytų konfidencialumo priemonių nepakanka saugumo ir konfidencialumo reikalavimams, kuriuos valstybė narė turi teisę taikyti, kai informacija susijusi su jos saugumu, įvykdyti. Tokiomis aplinkybėmis valstybė narė galėjo neperduoti muitų už karinės įrangos importą, nepažeisdama įsipareigojimų pagal Bendrijos teisę.

44 Danijos Karalystė taip pat mano, kad valstybės narės turi teisę nustatyti specialias procedūras nuo muitų atleidžiamam karinės įrangos importui, kurios būtų skirtos tik užtikrinti, kad aptariama įranga yra tikrai karinė, o ne nustatyti aptariamų prekių muitų poziciją ar apmokestinimo tarifą, siekiant apskaičiuoti muitų sumą kiekvieną kartą, kai importuojama iš trečiosios valstybės. Aplinkybė, kad rengiant Reglamentą Nr. 150/2003 buvo būtina nustatyti teisinį pagrindą norint į šį reglamentą įtraukti tokią specialią procedūrą, reiškia, jog Bendrijos muitinės kodekse tokia teisė nebuvo įtvirtinta.

45 Danijos Karalystės tvirtinimu, tai, kad EB 296 straipsnio pagrindu valstybė narė atleido karinės įrangos importą nuo muitų, nebūtinai pažeidžia Bendrijos solidarumo ir gero finansinio administravimo principus.

46 Galiausiai Danijos Karalystė mano, jog aplinkybė, kad dar 1988 m. Komisija pateikė pasiūlymą dėl Tarybos reglamento (EEB), susijusio su laikinu muitų už kai kuriuos ginklus ir karinę įrangą sustabdymu (OL C 265, p. 9), įrodo, kad ji ne tik neprieštaravo sprendimui atleisti nuo muitų šiuo atveju, bet savo pasiūlymu, atvirkščiai, tik siekė patikslinti anksčiau galiojusią teisę.

47 Be to, reikia nurodyti, jog, šios valstybės narės teigimu, dėl aplinkybių, pirma, kad iki Reglamento Nr. 150/2003 priėmimo šiuo klausimu nebuvo jokių naujų derybų, ir, antra, kad Komisija atsisakė tęsti 1984 ir 1985 m. prieš Danijos Karalystę pradėtas procedūras dėl įsipareigojimų neįvykdymo dėl nesurinktų muitų už civilinės ir karinės paskirties įrangos importą iš trečiųjų valstybių, ir nepradėjo tokios procedūros dėl karinės paskirties įrangos importo, Danijos valdžios institucijos galėjo teisėtai manyti, jog Komisija sutiko, kad šioje srityje egzistuoja leidžianti nukrypti nuostata.

Teisingumo Teismo vertinimas

48 Bendrijos muitinės kodekse numatyta, kad muitai renkami už kariniams tikslams naudojamas prekes, kokios aptariamos šioje byloje, importuojamas iš trečiųjų šalių. Jokia muitus reglamentuojanti Bendrijos teisės aktų nuostata ginčijamo importo laikotarpiu, t. y. nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d., nenumatė specialaus tokių prekių importo atleidimo nuo muitų. Todėl šiuo laikotarpiu nėra aiškiai atleista nuo pareigos pervesti kompetentingoms valdžios institucijoms mokėtinus muitus, prireikus priskaičiavus delspinigius.

49 Be to, iš aplinkybės, jog priimtas Reglamentas Nr. 150/2003, kuriame numatyta nuo 2003 m. sausio 1 d. nutraukti muitų mokėjimą už kai kuriuos ginklus ir karinę įrangą, galima daryti išvadą, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas darė prielaidą, jog iki šios datos pareiga mokėti minėtus muitus egzistavo.

50 Danijos Karalystė niekuomet neneigė, kad aptariamu laikotarpiu buvo vykdomas ginčijamas importas. Ši valstybė narė tik ginčija Bendrijos teisę į aptariamus nuosavus išteklius, nurodydama, kad pagal EB 296 straipsnį pareiga mokėti muitus už iš trečiųjų šalių importuojamą karinę įrangą padarytų didelę žalą jos gyvybiniams saugumo interesams.

51 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, nors valstybės narės turi teisę imtis vidaus ir išorės saugumui būtinų priemonių, tai nereiškia, kad tokioms priemonėms visiškai netaikoma Bendrijos teisė (žr. 1999 m. spalio 26 d. Sprendimo *Sirdar*, C-273/97, Rink. p. I-7403, 15 punktą ir 2000 m. sausio 11 d. Sprendimo *Kreil*, C-285/98, Rink. p. I-69, 15 punktą). Kaip Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, būtent EB 30, 39, 46, 58, 64, 296 ir 297 straipsniuose, reglamentuojančiuose išskirtinius ir aiškiai apibrėžtus atvejus, numatytos aiškios leidžiančios nukrypti nuostatos, taikytinos esant visuomenės saugumui galinčioms pakenkti aplinkybėms. Iš to negalima daryti išvados, kad Sutartyje įtvirtinta bendra išimtis, pagal kurią visos visuomenės saugumui užtikrinti skirtos priemonės nepatenka į Bendrijos teisės taikymo sritį. Tokios išimties pripažinimas, neatsižvelgiant į Sutartyje nustatytas konkrečias sąlygas, gali susilpninti privalomą Bendrijos teisės pobūdį ir jos vienodą taikymą (žr. 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Dory*, C-186/01, Rink. p. I-2479, 31 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

52 Be to, EB 296 ir 297 straipsniuose nustatytos leidžiančios nukrypti nuostatos, kaip numatyta nusistovėjusioje teismo praktikoje dėl leidžiančių nukrypti nuo pagrindinių laisvių nuostatų (žr., be kita ko, 2006 m. sausio 31 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-503/03, Rink. p. I-1097, 45 punktą; 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-490/04, Rink. p. I-6095, 86 punktą ir 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-141/07, Rink. p. I-6935, 50 punktą), turi būti aiškinamos siaurai.

53 Konkrečiau kalbant apie EB 296 straipsnį, reikia pažymėti, kad nors šiame straipsnyje nurodytos priemonės, kurias valstybė narė gali laikyti būtinomis savo saugumo gyvybiniams interesams apginti, arba informacija, kurios atskleidimas, jos manymu, prieštarautų šiems interesams, jis negali būti aiškinamas kaip suteikiantis valstybėms narėms teisę nukrypti nuo Sutarties nuostatų vien remiantis minėtais interesais.

54 Be to, pridėtinės vertės mokesčio srityje Teisingumo Teismas 1999 m. rugsėjo 16 d. Sprendime *Komisija prieš Ispaniją* (C-414/97, Rink. p. I-5585) konstatavo įsipareigojimų neįvykdymą, nes Ispanijos Karalystė neįrodė, kad ginklų, amunicijos ir išimtinai karinės įrangos importo ir įsigijimo atleidimas nuo šio Ispanijos teisėje numatyto

mokesčio pateisinamas pagal EB 296 straipsnio 1 dalies b punktą būtinybe apsaugoti šios valstybės narės gyvybinius saugumo interesus.

55 Todėl valstybė narė, nurodanti, jog taikytinas EB 296 straipsnis, turi įrodyti būtinybę pasinaudoti šia leidžiančia nukrypti nuostata, siekdama apginti gyvybinius saugumo interesus.

56 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, negalima sutikti, jog valstybė narė remtųsi tuo, kad karinė įranga pabrangsta dėl tokios įrangos importo iš trečiųjų šalių apmokestinimo muitais, siekdama išvengti pagal Bendrijos biudžeto finansinio solidarumo principą tenkančių pareigų kitų valstybių narių, kurios renka ir moka tokio importo muitus, sąskaita.

57 Dėl argumento, kad Bendrijos muitinės procedūros negali užtikrinti Danijos Karalystės saugumo, atsižvelgiant į susitarimuose, sudarytuose su eksportuojančiomis valstybėmis, esančius konfidencialumo reikalavimus, reikia pabrėžti, kaip teisingai nurodė Komisija, kad taikant muitinės režimą įsitraukia Bendrijos ir nacionaliniai pareigūnai, kurie prireikus turi laikytis konfidencialumo pareigos, saugančios gyvybinius valstybių narių saugumo interesus, kai nagrinėjama slapta informacija.

58 Be to, deklaracijos, kurias valstybės narės periodiškai turi užpildyti ir nusiųsti Komisijai, nėra tokios išsamios, kad galėtų padaryti žalos šių valstybių interesams saugumo ir konfidencialumo srityje.

59 Šiomis aplinkybėmis, vadovaujantis EB 10 straipsniu, nustatančiu valstybėms narėms pareigą padėti Komisijai įgyvendinti užduotį užtikrinti, kad būtų laikomasi Sutarties, jos turi pateikti šiai institucijai dokumentus, būtinus patikrinti, ar Bendrijos nuosavi ištekliai perduoti tinkamai. Vis dėlto tokia pareiga nedaro kliūčių, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 168 punkte, valstybėms narėms atskirais atvejais ir išimties tvarka, remiantis EB 296 straipsniu, riboti perduodamą informaciją nusiunčiant kai kurias dokumento dalis arba visiškai atsisakyti ją suteikti.

60 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, Danijos Karalystė neįrodė, kad yra įvykdytos EB 296 straipsniui taikyti būtinos sąlygos.

61 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad atsisakiusi apskaičiuoti ir perduoti Komisijai nuosavus išteklius, nesurinktus 1998 m. sausio 1 d.–2002 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu, atleidus nuo muitų karinės įrangos importą, bei atsisakiusi sumokėti delspinigius už šiuos neperduotus nuosavus išteklius Komisijai, Danijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 1552/89 2 ir 9–11 straipsnius iki 2000 m. gegužės 31 d., o nuo šios datos pagal tuos pačius Reglamento Nr. 1150/2000 straipsnius.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį kiekviena pralaimėjusi šalis padengia bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Danijos Karalystė pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

63 Vadovaujantis to paties straipsnio 4 dalies pirmąja pastraipa, Graikijos Respublika, Portugalijos Respublika ir Suomijos Respublika, įstojusios į bylą šalys, pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atsisakiusi apskaičiuoti ir perduoti Europos Bendrijų Komisijai nuosavus išteklius, nesurinktus 1998 m. sausio 1 d.–2002 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu, atleidus nuo muitų karinės įrangos importą, bei atsisakiusi sumokėti delspinigius už Europos Bendrijų Komisijai neperduotus šiuos nuosavus išteklius, Danijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89, įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EEB (Euratomas) dėl Bendrijos nuosavų išteklių sistemos, iš dalies pakeisto 1996 m. liepos 8 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1355/96, 2 ir 9–11 straipsnius iki 2000 m. gegužės 31 d., o nuo šios datos pagal tuos pačius 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB (Euratomas) dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos, straipsnius.**

2. **Danijos Karalystė padengia bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Graikijos Respublika, Portugalijos Respublika ir Suomijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.